

„Въвъ планина тѣ навлѣзли;
 „. чютенъ вожда,
 „Тая дружба онъ повожда.
 „Доста врѣмя тѣ ходили,
 „Поганци ся славно били:
 „Нази тръсятъ да намѣрѣтъ,
 „Ведно съ нази да ся зберать.
 „Тѣхна слава е голяма;
 „До единъ ся все пришълци;
 „Вси ся опытни юваци,
 „Прѣминали отъ чюжбина. . . .
 „Ето тука тѣ момци,
 „Отъ тяхна ся славна дружба;
 „Тя ги тука намъ провожда,
 „Като вѣрни извѣстници.
 „Нек' ся проче' приготвиме,
 „Бодри сички да бѣдиме,
 „Наши гости да пріемимъ,
 „Въ наша дружба тяхъ да счислимъ.
 „Числото ни да порасне:
 „Всяка вражба ще угасне;
 „Двама вожди ще бѣдиме,
 „Братски така ще ходиме.
 „Двѣ знамена ще развѣемъ:
 „Ведно сички ще да мреме,
 „За свобода ще гинеме,
 „Непріятель като біемъ;
 „Българія да спасиме, —
 „Нека прсче' да живѣиме!“
 „— Да живѣе. Войвода!
 „Да живѣе новѣй. Войвода!